

**[Arbejdsministeren.]**

har en direkte kontakt med de ledige, det er absolut ikke bare et spørgsmål om et stempel. For så vidt der er tale om ulemghed for de ledige, må dette så vejes op imod, at det har betydning for formidlingsarbejdet til gavn for den pågældende selv.

Det er derfor min overbevisning, at regler om fremmøde er såvel nødvendige som gavnlige for både de arbejdssøgende og arbejdsformidlingens muligheder for at nå frem til resultater.

**Jørgen Jensen (DKP):**

De begrundelser, arbejdsministeren her fremdrog, kendte jeg, men meningen med spørgsmålet var ligesom at understrege, at den begrundelse, som lå i loven om arbejdsformidling og arbejdsanvisning og kontrol, ikke opfyldes på formidlingskontorerne. Det er rigtigt, at man peger på, at det er et spørgsmål om kontakt, om kontrol og om, at den arbejdssøgende kan få både interesse og mulighed for andet arbejde. Men det er en kendsgerning, at dette ikke opfyldes på formidlingskontorerne. Jeg vil godt understrege, at når jeg i min begrundelse har henvist til, at perioden, hvorefter man skal møde på arbejdsformidlingskontorerne, går op til 6 uger f. eks. i Storkøbenhavn, er det, fordi det i højere grad virker som en gene for de arbejdsløse. Det er ikke, fordi de er utilfredse med at skulle gå til kontrol, men fordi man gennem måneder, ja, i mange tilfælde gennem år, går på arbejdsformidlingskontoret uden at få anvist arbejde eller uddannelsesstilbud, og alene ser dette fremmøde som et forsøg på at gribe ind i de arbejdsløses muligheder for at få understøttelse. Medens man på de enkelte formidlingskontorer kan forlænge perioden for fremmøde, er der jo uhyggeligt mange eksempler på, at de arbejdssøgende bliver frataget understøttelsen, hvis de kommer for sent til formidlingskontoret. Derfor var mit spørgsmål rejst, for jeg mener, at nu må alle kunne se, at arbejdsformidlingskontorerne ikke er i stand til at løse den opgave, som man havde givet dem ved lovens udformning.

Jeg vil godt spørge, hvorvidt man ud fra de erfaringer, vi har i dag, overvejer sammen med de ændringer, som skal komme i loven vedrørende anvisning, også at flytte kontrollen med de arbejdssøgende tilbage til arbejdsløsheds-kasserne. Det ville bl. a. ikke berøre dem, der

som ministeren pegede på, ikke var medlem af en arbejdsløshedskasse.

**Arbejdsministeren (Erling Jensen):**

På den sidste foranledning er jeg glad ved at kunne orientere hr. Jørgen Jensen om, at hele spørgsmålet om kontrol på arbejdsformidlingskontorerne er taget op til nyvurdering, idet spørgsmålet indgår i kommissoriet – de arbejdsopgaver, der er pålagt – for det nedsatte rationaliseringsudvalg vedrørende arbejdsformidlingen, det såkaldte Kaj Nielsen-udvalg. Det fremgår udtrykkeligt, at kontrollen på arbejdsformidlingskontorerne er en af de opgaver, man pålægger udvalget at tage op til undersøgelse og vurdering. Jeg ved, at det for tiden behandles i et særligt underudvalg vedrørende anvisning, og jeg har fået oplyst, at det vil indgå i de rapporter, Kaj Nielsen-udvalget udarbejder, med forslag til eventuelle ændringer i arbejdsformidlingens opbygning og forretningsgang.

**Jørgen Jensen (DKP):**

Jeg skal takke for det supplerende svar og håber så, at det også kan indgå i overvejelserne på en sådan måde, at man sikrer, at det, der virkelig bliver taget hensyn til, er mulighederne for at anvise de arbejdsløse beskæftigelse og ikke så meget en chikane alene for at kontrollere, om de virkelig er arbejdsløse.

**Arbejdsministeren (Erling Jensen):**

Jeg tror, at hr. Jørgen Jensen og jeg deler den opfattelse, at samfundets hovedopgave over for de arbejdsløse er at søge at skaffe dem arbejde og i øvrigt at bistå dem bedst muligt, så længe de ulykkeligtvis ikke er i arbejde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Af Burgdorf (KF) til handelsministeren:**

»Kan ministeren afkræfte, at Christiansfeld, Haderslev og Vojens kommuner vil miste deres status som egnsudviklingsområder?«

(Spm. nr. 40).

**Skriftlig begrundelse.**

Ifølge meddelelser i radio og presse har egnsudviklingsrådet indstillet til ministeren, at de tre omtalte kommuner ikke længere skal være med blandt de områder, der kan modtage særlig økonomisk støtte til erhvervsudvikling m.v.